

opnaaet, at Rug og Hvede kostede mindst lige saa meget som Byg og Majs i Danmark, vilde der ingen Skævhed have indfundet sig i Kornordningen for indeværende Aar. Jeg vil gerne understrege dette, fordi min Bestræbelse ved at tilraade en Ændring af Forholdet midt i et Høstaar var rigtig, idet den hvilede paa Erkendelsen af, at der var en Skævhed til Stede, en Skævhed, fremkommet paa den Maade, at man ikke har haft tilstrækkeligt Blik for, at man burde værne sig imod, at de sidstnævnte Kornsorter løb op i en Pris, som stod i Misforhold til Brødkornets Pris.

Paa et andet Omraade vil jeg ogsaa pege paa, hvilke Forhold der kan indtræde, hvis man ikke i tilstrækkelig Grad værner sig imod, at Prisniveauet for Korn her i Landet kommer for højt op. Det er givet, at Stillingen i Øjeblikket er en anden, end da Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag førtes i Kommissionen og Landbrugets Organisationer. Interessen for Majsspørgsmaalet er jo nu ulige mindre end den Gang, fordi Tilførselsforholdene er blevet betydeligt mere usikre. Jeg ser imidlertid i Fremsættelsen af Lovforslaget et Udtryk for, at den højtærede Minister haaber, at Tilførselen til Landet atter kan komme i Gang, og at man kan komme til at staa overfor det Spørgsmaal: Statstilskud for at holde Majsprisen nede. Selv om dette er muligt, kan det imidlertid ogsaa hænde, at vi kommer ind i Tilstande, hvor man skal holde Hus med de i Landet værende Kornbeholdninger, og da ser jeg ikke rettere, end at hvis man som nu har undladt at gøre noget for at holde Kornet saa langt nede i Pris som muligt fra Høstaarets Begyndelse, vil det blive ulige vanskeligere for Staten at løse den Opgave, der frembyder sig, nemlig at fodre vore Besætninger med de i Landet værende Kornbeholdninger, uden at Tabet for dem, der hidtil har været og endnu er kornkøbende, bliver alt for stort eller uden paa dette Omraade at komme til at give alt for store Tilskud for at forebygge alt for stor Ulykke for det mindre Jordbrug. Jeg kan ikke se rettere, end at det havde været klogt at baandlægge Bygprisen, medens den var rimelig, og at gøre, hvad man kunde, for at hindre den i at løbe op i de Højder, hvor den nu er, ligesom det sikkert havde været klogt og mere virkningsfuldt, om man ikke havde strakt sig saa vidt i Retning af at imødekomme det store Landbrugs Fordring om at anvende saa betydelige direkte Tilskud til Slagterierne, som sket er i det Aar, der er gaaet, og

som det er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag.

Det er en lidet virkningsfuld Maade at anvende Millionerne paa. Man kunde være naaet langt, langt videre og have opnaaet langt større Virkning til Gavn for det dyrisk-producerende Landbrug, hvis man havde anvendt disse Millioner paa Majs og derved havde draget ogsaa Bygprisen nedefter; man havde gavnet det dyrisk-producerende Landbrug, og man havde modvirket Katastrofen, hvis den rammer den Del af det danske Landbrug. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det af Bilagene fremgaar, at der i Tilskud alene til Slagterierne i 1916 er anvendt 3 Gange saa meget som til Majsens Nedsættelse, nemlig 3,35 Mill. Kr. mod 1,1 Mill. Kr. — det direkte Tilskud til Slagterierne er for Resten af Tiden til 1. September 1917 kalkuleret til 5,4 Mill. Kr. Denne Sum er anvendt med den Virkning, at de, der aldrig nogen Sinde har lidt ved de høje Fragttakster, som har sat Majspriserne op, men kun har haft den overordentlig gunstige Stilling at kunne omsætte deres hjemmeavlede Produkter til Flæsk, Smør og Kød, faar et direkte Vederlag, fordi Maksimalprisen for Hjemmeforsyning har været lavere; men trods dette har Hjemmeforsyningen alligevel været en særdeles god Forretning for dem, der ikke har været henviste til at købe de overordentlig dyre Foderstoffer. Jeg tror, at Fejlen ligger her, og at Aarsagen til Skævheden er at søge deri, at man fra en vis Side indenfor det danske Landbrug ikke i tilstrækkelig Grad har været opmærksom paa Følgerne; men selv om jeg paa dette Omraade kunde have ønsket Statens Tilskud anvendt paa en noget anden Maade, og selv om jeg endnu er ganske overbevist om det heldige i en saadan Anvendelse, idet nemlig Kornet derved vilde være blevet holdt nede i Pris, er Forholdene nu af en saadan Karakter, og Meningsforskellen er saa tidt kommet frem paa dette Omraade, at jeg godt kan indse, at hvis der skal opnaas Enighed indenfor Rigsdagen og Landbruget og tilvejebringes Ro paa dette Omraade, maa man strække sig til at give Slagterierne dette Tilskud.

Den højtærede Indenrigsminister sagde ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at de økonomiske Virkninger af Nedsættelse af Prisen paa Majs vilde være uoverskuelige. Det er for saa vidt rigtigt. Jeg vil dog gerne rette det derhen, at en Nedsættelse af den bestaaende, fastsatte Pris i og for sig ikke gør Forholdet uoverskueligt; i det